

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 656/2016
02.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката М.В., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 369/13 од 29.01.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 184/15 од 24.03.2016. године, у седници већа одржаној 02.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката М.В., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 369/13 од 29.01.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 184/15 од 24.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 369/13 од 29.01.2015. године, окривљени М.М. и И.П. су оглашени кривим да су извршили по једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за која дела су осуђени на казне затвора у трајању од по једне године и истовремено је одређено да ће се наведене казне према окривљенима извршити на тај начин што окривљени не смеју напуштати просторије у којима станују осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. На основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног М.М. одузето је 17,94 грама опојне дроге хероин која ће се након правноснажности пресуде уништити. Окривљени М.М. и И.П. су обавезани да суду на име паушала плате износе од по 10.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износе од по 19.623,50 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 184/15 од 24.03.2016. године ставом првим изреке усвојена је жалба браниоца окривљеног И.П. и делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Београду, па је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К 369/13 од 29.01.2015. године, тако што је окривљени М.М. оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године, и од окривљеног М.М. одузете су три ПВЦ

кесе са укупно 17,94 грама опојне дроге хероин. Окривљени М.М. је обавезан да суду на име паушала плати износ од 15.000,00 динара а на име трошкова кривичног поступка износ од 39.247,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени И.П. је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и одређено је да трошкови кривичног поступка у делу који се односи на окривљеног И.П. падају на терет буџетских средстава суда. Ставом другим изреке пресуде одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног М.М. и Вишег јавног тужиоца у Београду у преосталом делу.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног М.М., адвокат М.В., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1 тачка 11) и став 2. ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног М.М. ослободи од оптужбе или да укине побијану другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је од самог почетка овог кривичног поступка нелогично како је то окривљени М.М. од окривљеног И.П. купио два пакетића опојне дроге хероин за износ од 1.800,00 динара при чињеници да је код њега истовремено наводно нађена кеса у којој се налазило 17 грама опојне дроге хероин. При томе је нелогично и како се полицијски службеници, који су сведоци у овом поступку и на основу којих исказа је утврђено чињенично стање, на почетку овог поступка у вези предметног догађаја нису ничега сећали, да би се касније на главном претресу присетили појединих детаља, при чему искази ових сведока осим што нису доследни током поступка нису ни међусобно сагласни по питању чињенице ко је и где пронашао опојну дрогу критичном приликом, те у вези са тим бранилац окривљеног у захтеву указује на поједине делове исказа полицијских службеника датих током поступка који су по његовој оцени контрадикторни и нелогични. Бранилац истиче да је суд одлучне чињенице у току поступка утврдио из одбране окривљеног И.П. која је по оцени браниоца контрадикторна исказу сведока И., као и на основу потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног М.М., коју је окривљени потписао само из разлога што је болестан.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену доказа од стране нижестепених судова и истом утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред тога бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, указујући на делове изреке побијане другостепене пресуде за које сматра да су неразумљиви.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводећи да су разлози дати у побијаној другостепеној пресуди противречни изреци односно да су разлози о чињеницама које су предмет доказивања како су интерпретирани у нападнутој пресуди потпуно нејасни и у знатној мери противречни због чега се не може испитати законитост и правилност пресуде.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходно њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, од стране браниоца и окривљеног, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног М.М. у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у уводу захтева за заштиту законитости означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) КЗ, али како у образложењу захтева не наводи ниједан разлог због којег сматра да је побијаном пресудом учињена наведена повреда кривичног закона, а имајући притом у виду да овој суд у смислу члана 489. став 1. ЗКП правноснажну одлуку и поступак који је претходно њеном доношењу испитује у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, то је Врховни касациони суд нашао да захтев браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио јер нема законом прописан садржај.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.**